

Forskningsdata och bibliotekarien: En autoetnografisk studie av Göteborgs universitetsbiblioteks deltagande i pilotprojektet BAS16

Daniela Deldén, Stina Högvik Hansson, Lena Ivarsson & Christian Kleinhenz

Göteborgs universitetsbibliotek deltog under 2016 i pilotprojektet Bibliotek-Arkiv-SND 2016, BAS16. Syftet med pilotprojektet var att bygga upp lokala stödenheter för att stödja forskarna i deras hantering av forskningsdata. I den här artikeln har vi, fyra bibliotekarier som deltog i BAS16, med hjälp av en autoetnografisk metod analyserat och reflekterat över våra egna erfarenheter under pilotprojektet. Vi drar slutsatsen att biblioteket genom sin närhet till forskarna och med sina kunskaper inom open access och metadata skulle kunna stå för utbildningsinsatser på doktorandutbildningen samt kunna erbjuda support kring datahanteringsplan och tillgängliggörande av forskningsdata. För att det ska vara genomförbart krävs en tydlig samordning både nationellt och på det enskilda lärosätet.

Inledning

Det pågår en diskussion både nationellt och internationellt kring hanteringen av forskningsdata, och hur forskningsdata kan göras öppet tillgängliga, open access. Inom ramen för Horizon 2020 har EU-kommissionen påbörjat ett pilotprojekt för hantering och tillgängliggörande av forskningsdata, kallat Open Research Data Pilot (European Commission, 2016). Pilotens syfte är att öka tillgängligheten till data som tas fram inom Horizon2020-projekt. Data som ligger till grund för publikationer ska i den mån det är möjligt göras öppet tillgängliga.

2012 lämnade EU-kommissionen en rekommendation till medlemsländerna att ta fram riktlinjer för open access till vetenskapliga publikationer och forskningsdata (European Commission, 2012). I regleringsbrevet för budgetår 2013 fick Vetenskapsrådet i uppdrag att ta fram förslag till nationella riktlinjer för open access till vetenskaplig information. Förslaget överlämnades till regeringen i januari 2015. Målbilden, enligt

Vetenskapsrådets förslag, är att forskningsdata som tas fram med offentliga medel görs open access så snart det är möjligt. Detta är ett långsiktigt mål och många frågor kring känsliga data och tekniska förutsättningar kvarstår. VR föreslår därför ett mindre omfattande mål i form av riktlinjer för 2015-2020 där man genom pilotutlysningar med krav på open access av forskningsdata hoppas kunna påskynda processen. I de fall tillgängliggörande av själva datan inte är möjligt, av juridiska, etiska eller kommersiella skäl, ska metadata göras tillgänglig (Vetenskapsrådet, 2015) .

2014 fick Göteborgs universitetsbibliotek i uppdrag av rektor att göra en omvärldsanalys och kartläggning av hur universiteten i Europa hanterar öppen tillgång till forskningsdata, vilket resulterade i en rapport. Rapporten visade att i takt med att allt fler forskningsfinansiärer ställer krav på open access till forskningsdata växer behovet av stöd och support kring hanteringen av data. I flertalet fall i kartläggningen har biblioteken haft en stödfunktion, i samarbete med andra aktörer såsom arkiv, IT-avdelning och jurister (Ivarsson & Gullstrand, 2014).

Argumenten för att systematisera sin datahantering är att det blir lättare att komma åt den data man behöver. Det blir också enklare att organisera, lagra, säkerhetskopiera, dela och bevara data. Det kan spara tid, göra forskningen effektivare, samt ligga till grund för dokumentation. Genom att tillgängliggöra sina forskningsdata skapar man legitimitet åt sina resultat. Det ger transparens.

Pilotprojekt BAS16

Göteborgs universitet deltog i pilotprojektet Bibliotek-Arkiv-SND 2016, BAS16. Övriga lärosäten som deltagit i projektet är Luleå tekniska universitet, Lunds universitet, Malmö högskola och Jönköping University.

Svensk Nationell Datatjänst, SND, är en serviceorganisation för svensk forskning och var initiativtagare till pilotprojektet. SND är en organisation med uppdrag att vara en nationell resurs för samordning av forskningsdatabaser inom samhällsvetenskap, humaniora, medicin och hälsa. De ska också erbjuda stöd för forskning under hela forskningsprocessen och underlätta forskares tillgång till befintliga data, både nationellt och internationellt. SND inrättades 2008 av Vetenskapsrådet som tillsammans med Göteborgs universitet finansierar verksamheten.

I den infrastruktur som SND byggt upp ingår att tillsammans med forskaren planera i god tid hur forskningsmaterialet skall hanteras. Strukturerad och beskriven data är helt avgörande med tanke på långtidslagring och tillgängliggörande. Man tillhandahåller bland annat en webbguide för datahantering bestående av sex steg: Datahanteringsplan, projektstart, datainsamlingsfasen, dataanalysfasen, färdigställa och bevara data, tillgängliggöra data. SND kräver inte att få själva datan utan det räcker med att beskriva och på så sätt synliggöra den. Stöd erbjuds även i juridiska frågor och om nationella och internationella regler kring open access. SND har inte resurser för att ta emot Sveriges samlade forskningsdata. En av orsakerna till att forskarnas data inte kan lagras hos SND är att arkivering ska ske hos den juridiska huvudmannen, i det här fallet universitetet. Ett av pilotens mål var att utveckla en process för arkivering av

forskningsdata i enlighet med Arkivlagen (1990:782). Det finns i dagsläget ingen klar lösning för arkivering av forskningsdata på Göteborgs universitet.

Syftet med pilotprojektet var att bygga upp lokala forskningsstödenheter, FSE, på de enskilda lärosätena. I dessa ingick bibliotek, arkiv och andra stödfunktioner inom universitetet, som exempelvis IT och juridiskt stöd. Tanken från SND:s sida med att låta universitetsbiblioteken spela en roll i pilotprojektet är universitetsbibliotekets kompetenser kring open access och metadata samt vår närhet till forskarna.

Pilotprojektets struktur

Piloten var indelad i fyra faser. Tanken med projektet var inte att det skulle generera en stor mängd dataset, utan snarare visa på exempel som fungerar och inte fungerar i processerna. I den första fasen utbildade SND personer från bibliotek och arkiv under fem utbildningstillfällen. Utbildningen innehöll riktlinjer för open access, datahanteringsplaner, metadatastandarder, datakurering, persistenta dataformat, säkerhet, tillgängliggörande av forskningsdata och juridiska aspekter på arkivering av forskningsdata. Under den andra fasen träffade FSE forskare och undervisade dem i open access, juridik och datahanteringsplaner. SND deltog som stöd i bakgrunden. Vid den tredje fasen tog SND ytterligare ett steg tillbaka då FSE själva träffade forskare och undervisade dem. Fas fyra innebar genomgång av processer och dataflöden, samt diskussion kring fortsatt arbete och utbildning.

Pilotens vision var att FSE i framtiden ska kunna utbilda och erbjuda support till forskarna i arbetet med hantering och kurering av data. För det krävs att FSE har tillräcklig kunskap om vilken dokumentation data ska innehålla och vilken metadata som ska finnas för att den ska vara klar för att arkiveras och göras tillgänglig.

På Göteborgs universitet var det forskare inom miljöekonomi vid Institutionen för nationalekonomi med statistik på Handelshögskolan, som deltog i pilotprojektet. Motiveringen till att miljöekonomi var lämpligt för piloten var att där bedrivs bred forskning med olika typer av data.

Metod

Vi har i syfte att dokumentera, reflektera över och analysera våra erfarenheter under pilotprojektet valt att göra en autoetnografisk studie. Ellis och Bochner (2000) har definierat den autoetnografiska metoden som

An autobiographical genre of writing and research that displays multiple layers of consciousness, connecting the personal to the cultural.

Som namnet antyder angränsar den autoetnografiska metoden till etnografisk metod. Båda har till syfte att analysera och synliggöra sociala och kulturella praktiker och strukturer utifrån sina informanternas föreställningsvärldar, berättelser och handlingar. Kultur ses som något som finns dels där ute, i det publika, och dels där inne, i jaget (Chang, 2008, s. 43). Den tydligaste skillnaden mellan dessa metoder är

förhållningssättet i synen på kultur som något som finns där inne och vad som då åsyftas. Medan etnografens data traditionellt utgörs av utsagor och iakttagelser av medlemmar av, en för forskaren, utomstående grupp som studeras består autoetnografens empiriska material framförallt av forskarens egna berättelser och reflektioner. Det personliga, som Ellis och Bochner syftar på (2000), är alltså inom autoetnografin forskarens där inne i samspel med den sociala och kulturella kontexten där ute. Forskaren får med andra ord rollen som både forskare och informant, som subjekt och objekt.

Autoetnografisk metod används ofta av yrkespraktiker som ett sätt att få syn på sin egen praktik och för att synliggöra hur yrkesidentitet framförhandlas i de sammanhang och relationer man deltar i. Fernanda P. Duarte, docent vid University of Western Sydney, menar att metoden tvingade henne att på ett mer systematiskt och djupare sätt reflektera över varför och hur hon undervisar och att kopplingen mellan mikro- och makrokontexten, det personliga och det institutionella, blev synligare med hjälp av autoetnografin (Duarte, 2007). Inom biblioteks- och informationsvetenskapen har autoetnografi används bland annat för att studera bibliotekariernas roll i användarundervisningen (Polkinghorne, 2013), forskningsbibliotekariers status och inflytande på lärosätet (Wheeler, Graebner, Skelton, & Patterson, 2014) och informationsvetares informationsförsörjning i rollen som nära anhöriga till personer med kroniska och livshotande sjukdomar (Fourie, 2015).

Eftersom vi är flera som har deltagit i BAS16 har vi valt en variant av autoetnografi som på engelska går under namnet *co/autoethnography* eller *collaborative autoethnography* (Chang, Ngunjiri, & Hernandez, 2013). Kollaborativ autoetnografi innebär att flera personer bidrar med tankar och reflektioner och tillsammans analyserar materialet. Vi som skrivit artikeln är alla bibliotekarierna vid Göteborgs universitetsbibliotek. Christian, Daniela och Stina arbetar vid Samhällsvetenskapliga biblioteket inom teamen Media och Undervisning. Lena arbetar vid Digitala tjänster, teamet för publicering och bibliometri. Alla deltog i utbildningsdelen under fas 1 och Christian och Lena fortsatte i projektet genom att handleda forskare vid Handelshögskolan.

Tillvägagångssättet har varit inspirerat av Coia och Taylors arbetssätt (2009, s. 11–12) samt det som Elli, Kiesinger och Tillmann-Healy kallar interaktiva intervjuer (C. Ellis, Kiesinger, & Tillmann-Healy, 1997, s. 121). Datainsamlingen och analysen kännetecknas av upprepade rörelser mellan det individuella och det kollaborativa. För vår egen del har vi rört oss mellan följande aktiviteter: (a) individuellt dokumenterat våra reflektioner/upplevelser; (b) samtalat och diskuterat utifrån dokumentationen (interaktiv intervju); (c) transkriberat våra samtal; (d) omvärldsbevakat och satt oss in i litteraturen; (e) analyserat den samlade dokumentationen; (f) skrivit artikeln. Rent praktiskt har Christian och Lena efter varje fas skrivit ner reflektioner från fasen. Dessa har sedan utgjort underlag för de interaktiva intervjuerna som Daniela och Stina har ansvarat för och som också skett efter varje fas. Dokumentationen från reflektionerna och de interaktiva intervjuerna har analyserats med det som Hsieh och Shannon kallar konventionell innehållsanalys (2005), en metod där ett fenomen ska beskrivas utan att det i förväg finns givna kategorier som data kopplas ihop med. Mönster och kategorier i innehållet identifieras istället genom upprepad närläsning av materialet där centrala

teman och koncept grupperas (Hsieh & Shannon, 2005, s. 1279). Även analysen och skrivandet har pendlat mellan det individuella och kollaborativa.

Teman

I dokumentationen identifierades tre återkommande teman. Dessa redovisas nedan.

Relevans för forskarna

En svårighet för oss under projektets gång har varit att intressera forskare för projektet. Vi har diskuterat hur vi ska kunna göra utbildningen kring forskningsdatahantering relevant och intressant för forskarna, när de i dagsläget inte har krav på sig att faktiskt tillgängliggöra sina data.

/.../det måste ju komma från något annat håll, det kan ju inte vara vi som säger åt dem att göra det. Nu är ju detta en pilot men jag menar vi kan ju inte gå in och säga /.../ det måste ju komma från finansörer eller från Vetenskapsrådet att det ska parallellpubliceras eller någonting sådant.

Ett återkommande inslag i vår dokumentation har varit att det finns både piska och morot när det gäller datahantering och att det, gentemot forskarna, är viktigt att framhålla bägge sidor av detta. Att det dels finns, och av allt att döma kommer bli vanligare med, krav på datahanteringsplaner och att forskningsdata görs tillgängliga. Men också att det hör till god forskningspraktik att dokumentera, lagra och dela sina data på ett systematiskt och lagligt sätt. De två doktorander som deltog i Fas 2 under projektet var positivt inställda till kursens innehåll. De kunde se fördelarna med att exempelvis upprätta en datahanteringsplan:

först så tyckte de kanske att det bara var administration men sen efter hand så dök det ju upp väldigt mycket frågor som vi kunde hänvisa tillbaka till datahanteringsplanen.

Doktoranderna var intresserade och kom med mycket feedback och åsikter om både det ena och det andra och det kändes som att vi lyckades förmedla varför datahantering är viktigt och praktiskt.

Till Fas 3 lyckades vi inte hitta någon forskare som kunde tänka sig att delta. Tidsbrist angavs som anledning till att några hoppade av i sista stund. Återigen kopplar vi detta till att det är svårt att engagera forskarna innan forskningsdatahanteringen blir något de faktiskt måste arbeta med, tills det ingår som en del i arbetet med att sprida forskningen. Den dagen det blir krav på t.ex. en datahanteringsplan kommer förmodligen handledning och support kring detta efterfrågas. Här krävs förankring på institutionsnivå.

Jag känner att ju längre man kommer i det här, så måste det vara att detta måste ju bli en del av forskarnas arbete helt enkelt. De måste ju kunna detta, det ska ingå i deras tjänst på något sätt och att universitetet måste jobba med detta.

Argument för universitetsbibliotekets deltagande

När pilotprojektet introducerades av SND framhölls att biblioteket var en naturlig deltagare och en förutsättning för att projektet skulle kunna genomföras. Biblioteket har en stödfunktion och SND framhöll att det är viktigt att arbeta progressivt med den här frågan och att arbeta upp en kompetens och beredskap för behov som kan komma att uppstå först om ett par år.

Europeiska motsvarigheter till SND:s pilotprojekt, framförallt i England och Holland, har utvecklats till permanenta verksamheter med exempelvis en helpdesk på biblioteken. Att hjälpa forskarna att styra upp sin hantering av data är också ett sätt att undvika forskningsfusk.

Då biblioteket sysslat med publikationer hela tiden, tryckta och elektroniska samt samlar in forskarnas vetenskapliga publicering kan vi också se till att statsmakterna får in deras data också. Helt naturlig del i utvecklingen.

I piloten deltog två doktorander som gav mycket positiv feedback. Det var inspirerande att möta dem och se hur engagerade de var i sina forskningsdata. Även de ansåg, likt SND, att biblioteket var en självklar samarbetspartner i arbetet med datahantering och open access till forskningsdata.

Som de liksom älskade/.../väldigt hängivna sin forskning.

Det var jätteroligt att träffa [forskarna] /.../man får positiv feedback.

doktoranderna tyckte det kändes naturligt att biblioteket skulle kunna fungera som support när det handlar om datahantering även om jag inte har helt klart för mig vilken bild de har av oss respektive SND.

I introduktionsdelen av kursen presenterade vi open access och vad det innebär. Vi förstod att forskarna uppfattade open access som tillgängliggörande begränsat till andra forskare, inte att göra det fritt tillgängligt för alla på internet. En förklaring kan vara att "våra" forskare kom från länder där open access som begrepp inte diskuteras i någon större omfattning eller att de ännu inte har publicerat tillräckligt mycket för att ha kommit i kontakt med begreppet. Från vårt perspektiv kunde vi här se att framtida utbildningsinsatser kring datahantering skulle kunna innebära ytterligare en arena för information om open access, både i relation till forskningsdata och till publikationer.

Och det var också när vi hade det här med open access och den biten så, och tillgängliggörande, för [forskaren] var det ju att dela med en annan forskare.

men eftersom [forskaren] inte förstod riktigt vad vi menade med tillgängliggörande. Vi menade inte samma sak. För henne var det att dela till en annan. Ja, kommer det någon annan forskare som vill ta del av detta så får de ju det menar hon.

En viktig del i processen är datahanteringsplanen och att den skrivs i början av ett forskningsprojekt gör att frågan om tillgängliggörande lyfts tidigt och att forskaren kan planera för det.

hade ni skrivit er datahanteringsplan i början så kanske ni hade fått syn på den här problematiken i ett tidigare skede /.../ [Ni] har fått pengar från Vetenskapsrådet och sen så kan ni inte tillgängliggöra er data.

Utmaningar

Vi stötte på en del utmaningar under pilotprojektets gång. En av utmaningarna var att vi inte på förhand var helt på det klara med vad datahanteringsutbildningen i praktiken skulle utmyнна i, vilket innebar att det var svårt att veta vad under utbildningen det var viktigt att ta fasta på. Vilka kompetenser förväntades vi ha? Vilken juridisk kompetens? Vilken teknisk kompetens?

Hur lång tid tog det för dem att bli fullfjädrade datakurerare, de sa vid något tillfälle att det tar jättelång tid.

Ja, och här sitter vi och ska matas med detta under några halvdagar.

Eftersom Göteborgs universitetsbibliotek var det första biblioteket som SND utbildade i datahantering inom ramen för pilotprojektet var det också första gången som SND genomförde sitt utbildningsupplägg.

SND har aldrig gjort det här innan och så skapar de någonting som vi gör för första gången och sen ska vi göra det kort inpå för de här doktoranderna.

SND berättar att det de förmedlar till doktorander/forskare är mycket generellt men det som efterfrågas är konkreta råd som "hur ska jag göra med min data".

Frågan om kompetens och fortbildning återkom vid flertalet tillfällen i dokumentationen och kopplades ofta samman med organisatoriska utmaningar om pilotprojektet skulle komma att bli en mer ordinarie verksamhet för biblioteket. I de interaktiva intervjuerna uttrycktes en osäkerhet kring rollfördelningen mellan de olika aktörer som anses bör vara inblandade, t.ex. arkivet, IT-enhet, jurist och SND, samt hur denna verksamhet i så fall skulle prioriteras i förhållande till andra tjänster biblioteket erbjuder.

Organisatoriskt, vad är det för grupp som ska jobba med det? Ska det vara ett eget team eller ska det vara en.. eller ska forskarservicegruppen ta detta som sin huvudsakliga uppgift eller?

Känslan är inte bara förvirring utan också förväntan från min sida. Det här kan bli något väldigt bra bara vi får resurser för att kunna hantera det. Med resurser menar jag tid och mankraft helt enkelt. Nya saker dyker in hela tiden, det gäller att välja rätt saker att fokusera på och det här tror jag är en sådan.

En teknisk och organisatorisk infrastruktur skulle behövas och att det finns en tydlig samordning mellan alla parter. Dessutom, eftersom det visade sig vara svårt att få forskare att avsätta tid för att delta i pilotprojektet, diskuterades även frågan om hur vi kan kommunicera detta på ett bättre sätt gentemot fakulteterna. Även här landade flera av samtalen i att biblioteket bara är en av alla aktörer som bör delta i arbetet med forskningsdatahantering och att det är viktigt att det är en fråga som drivs mer centralt från universitetets sida.

Man är ju lite rädd att det blir en reaktion på att vi kommer med ännu mer administration som de ska utföra.

Det blir väl som open access kommunieras, eller som man har försökt kommunicera det. Det har varit biblioteket som har drivit det. De frågorna har ju hamnat här och då har det har uppfattats som att, om vi nu går tillbaka till det här med att registrera i GUP, till exempel, det är ju inte biblioteket som tycker det utan det är GU som tycker.

En risk som jag ser det, är att vi, FSE, ses som ett störande moment istället för en stödfunktion.

Sammanfattning

Pilotprojektet har inneburit att universitetsbiblioteket har kommit i kontakt med forskare i ett skede av forskningsprocessen där vi tidigare kanske inte varit speciellt involverade. Att bredda vår kompetens och etablera en stödfunktion för forskarnas datahantering skulle kräva mycket arbete och resurser med tanke på de skilda behov och typer av data som finns på ett stort lärosäte som Göteborgs universitet. Men vi kan se stora vinster och fördelar med att biblioteket är en del av en sådan stödfunktion och att det skulle berika vår verksamhet och underlätta forskarnas vardag. Tittar man på utvecklingen i andra länder framstår det som en tydlig trend att biblioteken engagerar sig i denna verksamhet och diskussionen kring bibliotekets stödfunktion borde enligt vår mening därför fokusera på vilka delar vi har kompetens och resurser för att erbjuda tjänster kring snarare än huruvida biblioteket ska vara en del av stödet överhuvudtaget.

Under pilotprojektet har vi fått en större insyn i och förståelse för forskarnas arbetsprocesser och även sett att det finns ett behov av mer kunskap kring frågor kopplade till deras data, t.ex. huvudmannaskap och säker lagring. Tillgänglighetsfrågan, open access, ser vi också som en fråga där två olika stödfunktioner, en framtida forskningsstödsenhet med fokus på datahantering, samt publiceringsstöd för publikationer som idag är en etablerad verksamhet, kan berika varandra och göra att kännedomen kring t.ex. open access ökar på lärosätet i stort. Hur en sådan stödfunktion skulle kunna se ut får framtiden utvisa men centralt i dokumentationen från våra reflektioner och interaktiva intervjuer har varit att detta är en fråga som måste drivas av universitetets ledning och vara förankrad ner på institutionsnivå. Som vi ser det skulle biblioteket, genom sin närhet till forskarna, kunna stå för utbildningsinsatser på doktorandutbildning samt erbjuda support kring datahanteringsplan och tillgängliggörande av forskningsdata.

SND kvarstår som den kanske viktigaste resursen både för biblioteket och för forskarna men att biblioteket kan bli en *first point of contact* för forskarna. Fortsatt kompetensutveckling av bibliotekspersonalen krävs och även här ser vi SND som en självklar samarbetspartner. Vad vi förstår pågår även planering av en uppdragsutbildning kallad *data librarian* vid Högskolan i Borås, en utbildning som med tiden spås bli en poänggivande kurs. Detta indikerar naturligtvis också att det kommer finnas ett framtida behov av dessa kompetenser inom biblioteksverksamheten.

Liknande pilotprojekt har genomförts vid flera andra lärosäten i Sverige och det är viktigt att dra lärdom av varandras erfarenheter. Hur vi kan göra detta på bästa sätt återstår att se men kunskapsutbyte och samarbete lärosätena emellan är en viktig del för att skapa en samsyn kring hur vi skulle kunna arbeta med dessa frågor. Som tidigare nämnts behövs även en tydlig samordning på de enskilda lärosätena.

Vi tycker att det finns fördelar med att som bibliotekarie använda sig av en autoetnografisk metod just för att det gett oss möjlighet att analysera vår egen roll i förhållande till den kontext vi befinner oss i. I det här fallet i relation till forskarna och vår roll som informationsförmedlare. Fokus för vår studie har legat på vårt perspektiv, inte på forskarnas, varför metoden passat oss bra. En brist blir dock att forskarnas perspektiv inte förs fram i artikeln, vilket gör att vi inte kan svara på varför projektet inte lyckades locka fler deltagare. Orsaken till detta skulle behöva utredas mer, särskilt mot bakgrund av att de som deltog uttryckte sig positivt om kursen och ansåg att innehållet var relevant. Vi rekommenderar att en kompletterande utvärdering av projektet görs, just för att lyfta fram forskarnas perspektiv.

Om författarna

Vi som skrivit artikeln är bibliotekarier och vid tiden för projektet och artikelskrivningen var alla verksamma vid Göteborgs universitetsbibliotek. Daniela Deldén, Stina Högvik Hansson och Christian Kleinheinz vid Samhällsvetenskapliga biblioteket inom teamen för Media och Undervisning. Christian arbetar sedan februari 2017 som gymnasiebibliotekarie i Uddevalla. Lena Ivarsson vid Digitala tjänster, teamet för Publicering och bibliometri. Vi hade sökt och fått medel från *Stiftelsen Apotekare, filosofie doktor Gustaf Bernströms donationsfond*, för att under höstterminen 2016 arbeta med artikeln.

Referenser

- Arkivlagen. (1990, 782). Hämtad 16 december 2016, från https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/arkivlag-1990782_sfs-1990-782
- Chang, H. (2008). *Autoethnography as method*. Walnut Creek, Calif.: Left Coast Press.
- Chang, H., Ngunjiri, F. W., & Hernandez, K.-A. C. (2013). *Collaborative autoethnography*. Walnut Creek, Calif.: Left Coast Press.
- Coia, L., & Taylor, M. (2009). Co/autoethnography: Exploring Our Teaching Selves Collaboratively. I L. Fitzgerald, M. Heston, & D. Tidwell (Red.), *Research Methods for the Self-study of Practice* (s. 3–16). Netherlands: Springer.
- Duarte, F. P. (2007). Using autoethnography in the scholarship of teaching and learning: Reflective practice from 'the other side of the mirror'. *International Journal for the Scholarship of Teaching and Learning*, 1(2), 21.

- Ellis, C., Kiesinger, C. E., & Tillmann-Healy, L. M. (1997). Interactive interviewing: Talking about emotional experience. I Hertz, Rosanna (Red.), *Reflexivity and voice* (s. 119–149).
- Ellis, C. S., & Bochner, A. (2000). Autoethnography, personal narrative, reflexivity: Researcher as subject. I N. K. Denzin, & Lincoln, Yvonne S (Red.), *The Sage handbook of qualitative research* (2nd uppl., s. 733–768). Thousand Oaks: Sage.
- European Commission. (2016). H2020 Programme Guidelines on FAIR Data Management in Horizon 2020. Hämtad 16 december 2016, från http://ec.europa.eu/research/participants/data/ref/h2020/grants_manual/hi/oa_pilot/h2020-hi-oa-data-mgt_en.pdf
- European Commission, I. (2012). Commission recommendation on access to and preservation of scientific information. Hämtad 16 december 2016, från http://ec.europa.eu/research/science-society/document_library/pdf_06/recommendation-access-and-preservation-scientific-information_en.pdf
- Fourie, T. D. A., Ina. (2015). Collaborative autoethnography as a way of seeing the experience of care giving as an information practice. *Information Research*, 20(1). Hämtad från <http://www.informationr.net/ir/20-1/isis2/isis33.html#.V2qRinpBTxl>
- Hsieh, H.-F., & Shannon, S. E. (2005). Three approaches to qualitative content analysis. *Qualitative health research*, 15(9), 1277–1288.
- Ivarsson, L., & Gullstrand, S. (2014). *Kort omvärldsanalys och kartläggning av hur universitet i Europa hanterar forskningsdata och open access: En rapport*. Göteborgs universitetsbibliotek: Digitala tjänster. Hämtad från <https://gupea.ub.gu.se/handle/2077/36784>
- Polkinghorne, S. (2013). Caught in the act: an autoethnographic analysis of the performance of information literacy instruction. I *Proceedings of the Annual Conference of CAIS/Actes du congrès annuel de l'ACSI*. Hämtad från <http://www.cais-acsi.ca/ojs/index.php/cais/article/view/649>
- Vetenskapsrådet. (2015). *Förslag till Nationella riktlinjer för öppen tillgång till vetenskaplig information*. Stockholm: Vetenskapsrådet.
- Wheeler, J., Graebner, C., Skelton, M., & Patterson, M. (Peggy). (2014). Librarians as Faculty Association Participants: An Autoethnography. I Dekker, Jennifer & Kandiuk, Mary (Red.), *Academic librarian labour activism and union participation in Canada* (s. 171–183). Sacramento, CA: Library Juice Press.